

# Božje igralište

napisao Danijel Dragaš 18.02.22. *Članak*

---

1. Prije godinu dana otprilike, ja i moja supruga imali smo čast ugostiti obitelj iz Njemačke. U razgovoru koji je trajao dva dana shvatili smo da dijelimo ljubav, vjernost, i strast prema Bogu Biblije i njegovom Sinu, Isusu Kristu. Tokom razgovora ohrabrivali smo jedni druge, čitali smo (Psalme), molili se skupa i svjedočili jedni drugima. Samo da istaknem, oni zapravo nisu došli kod nas u goste, došli su kod majke od moje supruge, mi smo slučajno došli doma s puta ranije, "ajme" kako nam je sada drago da jesmo.

1.1. Tokom razgovora dotakli smo se i nekih osjetljivih teoloških ideja. Kako dolaze iz karizmatiskog pokreta, meni i mojoj supruzi neke njihove ideje su bile čudne i iracionalne. Njihov Biblijski svjetonazor se više oslanjao na osjećaje, na primanje Duha Svetoga kroz rituale, pričanje u jezicima, worship muziku itd. Uz njihovo dopuštenje, podijelili smo s njima kako mi gledamo na Biblijski svjetonazor, rekli smo im da se naša vjera temelji na dokazima i razumu. Pokušali smo im objasniti da nam je Bog svima dao razum kroz koji možemo doći do zaključa – tokom proučavanja Biblije – da li ima smisla ono šta ona govori, da li je istina ono šta nas Isus želi poučiti o nama ljudima, da li možemo vjerovati svjedočanstvima apostola i ostalih ljudi iz Biblije, da li povijest sama po sebi dokazuje da je Biblija knjiga u kojoj su zapisani povijesni događaji koji su se "stvarno" dogodili, ili je to knjiga puna bajki i misticizma..... Da, prošli smo kroz puno tema u dva dana, i bilo je predivno.

1.2. Primijetio sam po njihovoj reakciji da ih je informacija koju smo im davali zaintrigirala. Naravno, nismo se složili u svemu o čemu smo pričali, i po meni to je bila normalna ljudska reakcija. Ali, kada smo pričali o Isusu, o njegovom životu, o njegovim Zapovijedima, o njegovoj milosti, pravednosti, krotkosti, o njegovoj ljubavi prema Ocu, o njegovoj ljubavi prema drugom ljudskom biću, oči bi nam zasjale, uzbuđeno bi čekali na red samo da nešto kažemo o njemu. Isus nas je spajao, u tih nekoliko dana mi smo sjedili pored nogu od Isusa (metaforički govoreno) i slušali njegovo učenje, baš kao što su to i apostoli činili. U (Lukinom Evanđelju 24, 32) piše da je srce dvoje učenika gorjelo dok su slušali Isusa kako tumači Pismo! Tako je i naše srce gorjelo dok smo pričali o njemu.

*1.3. Prije nego krenem dalje, želim nešto istaknuti, kada budem koristio termine; „sustav“, „sljedba“, „ljudska predaja“, „usmena tradicija“, sve su to sinonimi za „kršćanske denominacije“ koje danas postoje u svijetu. Iako ih ima mnogo, moj fokus će biti na onima koje dominiraju u današnjoj kulturi; Katoličanstvo, Pravoslavlje, Protestantizam, i Jehovi svjedoci.*

*1.4. Ok, idemo dalje, na dan kada su odlazili, ja i brat u Kristu smo sjedili u dvorištu i pili kavu. Pitao sam ga pitanje koje sam postavio svim kršćanskim denominacija u kojima sam bio. Pitanje je glasilo: brate šta misliš, da li će samo protestanti biti spašeni, ili Bog ima svoju djecu u svim kršćanskim denominacijama širom svijeta? Prije nego vam dam njegov odgovor, želim vam dati odgovor svih kršćanskih denominacija sa kojima sam se susreo. Njihov odgovor je zapravo vrlo sličan jedan drugome, kao da su se dogovorili međusobno kako će nekome odgovoriti na to postavljeno pitanje. Oni jesu koristili drugačiji pristup kako da odgovore na moje pitanje, ali u grubo, ovo je njihov zajednički odgovor; „Možda postoje spašeni ljudi van naše sljedbe, ali zašto riskirati. Da bi bio siguran da si spašen i da ćeš baštiniti vječni život, bolje ti je pripadati našoj sljedbi. Slušaj našu ljudsku predaju i sigurno nećeš ići u svoju propast.“ Drugim riječima, oni indirektno govore; „Ovo je naše igralište!“*

*1.5. Za razliku od njih, bratov odgovor me ugodno iznenadio, zapravo oduševio, on glasi; „Vidiš dragi brate, kroz dvadesetak godina koliko sam sa Kristom upoznao sam mnogo vjernika iz različitih kršćanskih denominacija. Sa nekima od njih sam i dan danas jako dobar prijatelj, jedan od njih je Jehovin svjedok. On je jako drag brat koji ima veliku ljubav prema Isusu!“ Nakon toga okrenuo se prema vrtu i rekao; „Vidiš ovaj vrt, u njemu se nalazi ljuljačka, na njoj se ljulja katolik, pored njega je vrtuljak, na njemu se vrti pravoslavac, preko puta je klackalica, na njoj se klackaju Jehovi svjedoci, a pored njih je tobogan, na njemu se spuštaju protestanti! Ovo ti želim reći dragi brate; igralište koje sam ti opisao, je Božje igralište, a ne naše! I u njegovom igralištu ima različite djece koja se igraju!“*

*1.6. Ponekad u naše živote dođe osoba i kaže nam nešto što nas potpuno izuje iz cipela kako bi narod rekao. U tom trenutku shvatite da je to Božja mudrost govorila kroz tu osobu. E, ovo je bio jedan od tih trenutaka!*

*2. Ok, u ovom članku pokušat ću se hrvati sa tom temom. Pod broj 1) Kako izgleda autentično dijete Božje koje se igra na igralištu? Pod broj 2) Koje kršćanske denominacije pripadaju igralištu? Pod broj 3) Tko je gazda igrališta?*

*2.1. Prije nego krenem odgovarati na navedena pitanja, želim reći ovo; moja namjera nije pisati o crkvenoj politici. Ili, koja je crkva bila prva crkva, i koja sljedba je ona prava sljedba koju bi trebali slušati. Isto tako, ne želim se baviti temom; ZA ekumenizam, PROTIV ekumenizma! To neće biti tema u ovom članku. Ja svoj fokus stavljam na pojedinca koji se nalazi u jednoj od sljedbi. Probat ću dati opis; kako izgleda autentično dijete Božje koje se nalazi u jednoj od sljedbi. I probat ću kroz Isusovo učenje dokazati da su sve kršćanske denominacije "Božje igralište" u kojem se igraju pojedinci koje je On pred odredio da budu "izabrani" prije postanka svijeta!*

### **1) Kako izgleda autentično dijete Božje koje se igra na igralištu?**

*3. Da bi stvorili sliku djeteta Božjeg moramo ići u (Evangelje po Mateju 5, 1-12);*

*"Ugledavši mnoštvo, uziđe na goru. I kad sjede, pristupe mu učenici. On progovori i stane ih naučavati: Blago siromasima duhom: njihovo je kraljevstvo nebesko! Blago ožalošćenima: oni će se utješiti! Blago krotkima: oni će baštiniti zemlju! Blago gladnima i žednima pravednosti: oni će se nasititi! Blago milosrdnima: oni će zadobiti milosrđe! Blago čistima srcem: oni će Boga gledati! Blago mirotvorcima: oni će se sinovima Božjim zvati! Blago progonjenima zbog pravednosti: njihovo je kraljevstvo nebesko! Blago vama kad vas – zbog mene – pogrde i prognaju i sve zlo slažu protiv vas! Radujte se i kličite: velika je plaća vaša na nebesima! Ta progonili su tako proroke prije vas!"*

*3.1. GOVOR NA GORI, biblijski učitelji se slažu međusobno da je ovo najbitnija i najpoznatija propovijed od našeg učitelja Isusa Krista.*

*Iako je kroz povijest krivo tumačena, vađena iz konteksta, ona je sigurno na ovaj ili onaj način ostavila snažan utjecaj na kršćanstvo, a usudio bi se reći i na ostale sljedbe koje postoje u svijetu. Čitao sam mnoge spiritualne gure koji koriste Isusov GOVOR NA GORI da bi istakli nešto kao istinu i dio njihovog učenja.*

*3.2. Dok je Isus propovijedao GOVOR NA GORI, njegova publika su većinom bili Izraelci, on je znao da oni razumiju o kojem kraljevstvu govori, i oni su razumjeli da Židov koji će baštiniti kraljevstvo Božje mora odgovarati Isusovom opisu pojedinca u propovijedi. Drugim riječima: Isus je opisivao kako izgleda, i kako se ponaša autentično dijete Božje koje će baštiniti kraljevstvo nebesko na kraju.*

*I to je srž Isusovog GOVORA NA GORI ja vjerujem. Isto tako opis autentičnog djeteta Božjeg ne vrijedi samo za Izraelce, ono vrijedi i za nas koji se zovemo kršćanima.*

*3.3. Ok, ako netko zna kako izgleda autentično dijete Božje onda je to Isus. On nam u ovim stihovima opisuje portret onih koje je Bog izabrao. On nam isto tako daje opis; kako bi mi kao pojedinci mogli kroz svoj život prepoznati, jesmo li blagoslovljeni ili nismo. Ako jesmo, Isus nas uči da smo dobili; "uši da čujemo i oči da vidimo", što znači da ako dozvolimo da naše srce i um obuhvate u potpunosti Isusov GOVOR NA GORI, mi ćemo moći s vremenom prepoznati tko su oni koji su blagoslovljeni. Drugim riječima, mi ćemo u moru čovječanstva koje danas postoji prepoznati tko je autentično dijete Božje, a tko nije!*

*3.4. U (Evandjelju po Mateju 5, 3) čitamo; "Blago Siromasima u duhu; jer, njihovo je kraljevstvo nebesko!" Šta znači zapravo riječ "blago onima" kada je Isus koristi, koje značenje stoji iza te riječi? U (Lukinom Evandjelju 1, 39-45) imamo susret dviju majki: Marija, majka Isusova, i Elizabeta, majka Ivana Krstitelja. U stihu 45. čitamo da je Elizabeta rekla Mariji; "Blago onoj koja povjerova da će se ispuniti što joj je rečeno od strane Gospodina!" Elizabeta razumije da jedini razlog zašto Marija vjeruje u sve šta joj je Jahve rekao je zbog njezinog srca koje je otvoreno prema istini Božjoj. Iako je Marija ta koja je odlučila u slobodnoj volji vjerovati, Bog je onaj koji joj je dao ново srce, to je dar Njegov Mariji.*

*I Marija, i Elizabeta znaju da blagoslov vjerovanja dolazi od Jahve, one su "sretnice", one su "izabrane!" I zato Marija može sa svom poniznošću reći ono što je rekla slijedeće u (Luki 1, 46-48) "Tada Marija reče; Hvali duša moja Gospodina, duh moj kliče od radosti Bogu, Spasitelju mojem. Jer milostivo pogleda na sluškinju svoju neznatnu."*

"Tada Marija reče; Hvali duša moja Gospodina, duh moj kliče od radosti Bogu, Spasitelju mojem. Jer milostivo pogleda na sluškinju svoju neznatnu."

*3.5. Vidimo po Biblijskim zapisima da su autori Biblije i Isus vjerovali u tu istinu. Oni su tako i poučavali narod oko sebe. Ono što je interesantno meni je ovo; ta istina nije bila sakrivena običnom puku, ona nije došla sa Isusom, Staro Zavjetni pisci su isto razumjeli tu istinu, i zato Elizabeta, Marija, Zaharija, i drugi dok su slušali učenje Starog Zavjeta, dok su sami doma proučavali Toru, mogli su, i jesu na kraju došli do te spoznaje; "Blagoslovljen je onaj koga Bog izabere, blagoslovljen je onaj i sretnik je nad sretnicima jer se njemu Jahve smilovao!"*

*3.6. Ok, kada Isus u (Evandjelju po Mateju) govori; "blago onima", on zapravo govori; "Sretni su oni koji su siromasi u Duhu!" Da ponovim; zašto su sretni? Zato jer su "izabrani" prije postanka svijeta! I sa tom perspektivom, i sa tim očima moramo prići ovim stihovima koji su ispred nas.*

*3.7. Idemo dalje; "blago siromasima." Mislim da je ta rečenica naslov i uvod u sve ostalo šta će nakon toga Isus reći. Kako izgledaju oni koji su siromasi u duhu? Ako dobro razumijem Isusovu misao ovdje, vjerujem da nam želi istaknuti da siromahu u duhu nešto nedostaje, biti siromašan znači da ti nešto fali, i ti si kao pojedinac svjestan toga. Ok, kroz život svako ljudsko biće dođe do točke gdje shvaća da ovaj život nije ono za šta smo ga smatrali da je. Kada smo djeca, mi smo razigrani, oduševljeni novim stvarima koje učimo, prepuni smo entuzijazma, sanjamo o velikim planovima koje ćemo sprovesti kroz svoj budući odrasli život. Kultura nas uči da tako razmišljamo, roditelji nas uče da tako razmišljamo, mi sami želimo tako razmišljati.*

*3.8. Puni entuzijazma koračamo prema naprijed ka ispunjenju naših želja i snova. I kada se to ne dogodi, mi smo ostavljeni sa pitanjem; šta dalje, zar je to sve šta ovaj život nudi?*

*Na ovaj ili onaj način svako ljudsko biće dođe do tog trenutka u svom životu. Mi shvaćamo da smo prevareni od naše kulture, od naših roditelja, od samih sebe nakraju. Mi uviđamo koliko ljudske nepravde ovaj svijet trpi, mi shvaćamo da naša djela imaju strašne posljedice, i da smo učinili ovaj svijet tamnijim mjestom za živjeti; ratovi, kriminal, mržnja, nehumanost, osveta, klevetanje, osuđivanje, i tisuće drugih naših plodova koje su učinile svijet onakav kakav je danas.*

3.9. Isto tako, uviđamo da život piše svoju priču koja ne ispunjava naše snove, odnosi se ruše, gube se prijateljstva, mrze vas oni koji vas ni ne poznaju. Polako ali sigurno kroz taj proces uviđamo da ovaj život nije zapravo stvoren da ispuni naše najdublje želje, nešto nam nedostaje, počinjemo shvaćati da smo kao ljudska bića potpuno promašili "bit" našeg postojanja. Kada se to dogodi unutar jednog pojedinca, on mora odlučiti, kako će dalje nastaviti svoj život! Većina ih nažalost zanemari tu istinu, i dalje nastavljaju uporno tražiti i grabiti svoj najbolji život sada i ovdje, zadovoljavaju se sa prolaznim uzbuđenjima koje ovaj život nudi. I nažalost, oni na kraju uspiju sebe prevariti, i stvarno vjeruju da su pronašli bit svoga postojanja. Drugim riječima, oni nisu blagoslovljeni.

4. Blagoslovljeni su oni koji počinju plakati, oni koji tuguju jer shvaćaju da su promašili "bit" svoga postojanja. Blagoslovljeni su oni koji odlučuju vidjeti svijet za ono šta on zapravo je; mjesto okaljano ljudskim grijehom! To ih čini nesretnima jer shvaćaju da su ljudska bića koja su prekrasna, koja su stvorena na Božju sliku, pretvorili sami sebe svojim odlukama u nemoralna i zla ljudska bića. I zbog te spoznaje, blagoslovljeni postaju žedni i gladni pravednosti Božje! Oni odlučuju da ne žele više biti takvi, oni odlučuju boriti se protiv zla koje je u njima, i oko njih! Oni postaju slika svijetu; kako bi zapravo jedno ljudsko biće trebalo izgledati! Isus ih opisuje kao one koji su krotki, milosrdni, čisti u srcu, žedni i gladni pravednosti, mirotvorci.... To su ljudi koji su u suprotnosti sa vrijednostima ovog svijeta. I zbog toga, svijet ih ne voli, a ako ih ne voli, vrlo lako mogu postati progonjeni zbog toga.

4.1. Autentično dijete Božje želi da se kraljevstvo Božje što prije uspostavi na zemlji, to je ono šta njemu ili njoj najviše nedostaje. I kroz opis karakteristika koje nam Isus daje, dijete Božje sada svijetu daje mali prikaz onoga kako će izgledati i ponašati se nova ljudska rasa koja će živjeti u Božjem kraljevstvu. Isto tako, zato jer vidi svijet za ono šta on zapravo je, dijete Božje je tužno, ta tuga ga motivira da pomogne drugima. Kroz svoj život svjedoči drugima da su pogriješili "bit" svoga postojanja. On ih svojim djelima, stavovima, govorom, životnim odlukama – uvjerava - da odluče grabiti ono veličanstveno, ono šta dolazi, a to je kraljevstvo Božje!

*4.2. Ok, sada kada sam opisao portret autentičnog djeteta Božjeg, želim ovo istaknuti; nigdje u Isusovom GOVORU NA GORI ne vidimo da on govori ovo;*

Blago onima koji daju žrtve na oltar! Blago onima koji drže šabat! Blago onima koji na šabat idu u sinagoge! Blago onima koji znaju Mojsijev Zakon napamet! Blago onima koji pripadaju farizejskoj sljedbi!

*4.3. Primijeniti ću navedeno iznad za nas kršćane, Isus nije rekao;*

Blago onima koji krste svoju djecu! Blago onima koji izvrše sve svoje sakramente! Blago onima koji znaju Bibliju napamet! Blago onima koji idu nedjeljom u crkvu! Blago onima koji ne slave rođendane. Blago onima koji ne kite bor za Božić! Blago onima koji vjeruju u Sveto Trojstvo ili ne vjeruju u Sveto Trojstvo! Blago onima koji vjeruju u vječni pakao ili ne vjeruju u vječni pakao! Blago onima koji pripadaju Katoličkoj crkvi, ili Protestantskoj, ili Pravoslavnoj, ili Jehovinoj crkvi! Jer oni koji to čine, Boga će gledati!

*4.4. Ne, Isus to nije rekao! To je GOVOR NA GORI sastavljen od ljudske predaje! Isus za razliku od ljudske predaje ide u srž onoga šta je bitno da jedno ljudsko biće shvati. A to je: "Prepoznajte pomoću portreta - opisa - koji vam dajem, da li je to realnost u vašim životima. Ako nije, onda vrlo vjerojatno niste blagoslovljeni. Niste izabrani. Produkt novog srca koje vam Bog daruje je ovaj portret – opis - koji sam vam sada dao. Ako moj GOVOR NA GORI ostane u vama, ako se on ispuni u vašim životima, vi ste sretnici koji će baštiniti kraljevstvo Božje!" To je radikalno drugačija poruka od poruke farizejske sljedbe tada, a i od kršćanskih sljedbi danas ja vjerujem.*

*4.5. Osobno nemam ništa protiv da pojedinci koji se nalaze unutar jedne od kršćanskih sljedbi prakticiraju religiozne obrede koji su dio njihove usmene tradicije. Ali postoji zamka, ako pojedinac vjeruje da je dostojan Božje naklonosti samo zbog toga jer vrši vanjske religiozne obrede, ili vjeruje određenim doktrinama, on je lud, on je u zabludi, rekao bi mu apostol Pavao.*

*4.6. Ok, idemo dalje, postoje mnogi pojedinci koji vrše svoje vanjske religiozne obrede, ali njihov obrazac ponašanja, njihovi plodovi, njihove vrijednosti, oponašaju srce djeteta Božjeg koji živi Isusov GOVOR NA GORI. (U nastavku članka ću vam dati nekoliko životnih primjera.)*

4.7. Prije nego vam dam životne primjere, želim reći ovo; vjerujem da su sve ljudske sljedbe sa svojim GOVOROM NA GORI htjele dokazati da su oni vlasnici igrališta. Njihov GOVOR NA GORI ne daje prostor (mudrost) pojedincu iz jedne kršćanske denominacije da prepozna u pojedincu iz druge kršćanske denominacije da li je, ili nije autentično dijete Božje. Njihov govor odvaja, izolira, kontrolira, i manipulira sa članovima njihove zajednice. To je strategija koju ljudska predaja izvršava već tisućljećima.

4.8. Isusov GOVOR NA GORI s druge strane, ujedinjuje, ohrabruje, opominje, oslobađa, i nadahnjuje pojedinca. On je ŽIVOT onima koji su IZABRANI! Na njihovim srcima je ugraviran Isusov GOVOR NA GORI, i zbog toga, ne samo da su neshvaćeni od kulture u kojoj žive, često su neshvaćeni i od kršćanske denominacije kojoj pripadaju.

4.9. Ok, idemo probat odgovoriti na pitanje broj 2.

## **2) Koje kršćanske denominacije pripadaju igralištu?**

5. Moj kratak odgovor bi bio; Sve pripadaju! Biblija nas uči da je Bog Stvoritelj svega, ona nas uči da je Bog autor ove realnosti. Ako je to istina, onda moramo prihvatiti da Bog drži igru u svojim rukama. On je taj koji ultimativno odlučuje tko će baštiniti njegovo kraljevstvo a tko neće!

Isus je razumio tu istinu, i zbog toga u njegovom učenju on nam je dao opis autentičnog djeteta Božjeg, a ne opis sljedbe kojoj pojedinac treba pripadati da bi baštinio kraljevstvo Božje! (Više o tome u slijedećem pitanju na koje ću probati dati odgovor.)

5.1. Ok, sada ću pokušati dokazati zašto vjerujem da sve denominacije pripadaju Božjem igralištu, i to ću - kako sam i rekao ranije - pokušati učiniti kroz nekoliko životnih primjera:

### **A) Luterani (Protestanti)**

5.2. Ljudi o kojima sam vam govorio na početku članka žive u Njemačkoj i deklariraju se kao Luterani. Dragi brat dolazi iz Katoličke obitelji koja se preselila iz Hrvatske u Njemačku dok se on još nije ni rodio. Katoličanstvo je napustio u tinejdžerskim godinama, i odlučio je postati Luteran.

*On i njegova supruga su većinu svog života bili u karizmatiskim pokretima. Njihovo znanje Pisma u vrijeme kada smo ih upoznali je bilo prilično siromašno, vidjelo se po njihovom govoru da Boga poznaju više kroz leće njihove sljedbe nego kroz Bibliju.*

*5.2.1. Vrlo su bogati ljudi, kršćanski fond koji je brat osnovao sa nekolicinom ljudi sadrži milijune i milijune eura. Njihov cilj je pomagati siromašnim zemljama da nekako dođu do Evanđelja. Kako pomažu organizacijama, tako pomažu i samo prozvanim učiteljima koji ne pripadaju nijednoj sljedbi, ali poučavaju ljude o Evanđelju u svojim domovima. Iako brat pripada sljedbi, njegov fond je nezavisan, odvojen od nje. I to se vidi u njegovim plodovima. Šta želim reći; u bratovim očima ne trebaš pripadati njegovoj sljedbi da bi te on financirao kroz svoj fond. Na osnovu čega brat odlučuje darivati svoj novac nekome? Možda je najbolje da navedem kroz svoj primjer.*

*5.3. Prije nego je odlučio darivati novac za moju službu, u nijednom trenutku nije tražio od mene da uskladim svoja teološka vjerovanja sa njegovim. Njegove riječi prema meni su bile ove; "Dragi brate tvoja ljubav koju imaš prema Bogu je vidljiva i snažna, meni je Bog rekao da ti moram pomoći na tom putu.*

*On te dariva, a ne ja, to je njegov novac, ne moj! Ja sam samo njegov glasnik, kao i ti. Šta ti dajem, čini za njegovu slavu, i znam da hoćeš!" I to je to, kad se čujemo dijelimo naša iskustva međusobno i uživamo slušati jedan drugoga u temi; "Šta je Bog učinio u našem životu kroz vrijeme dok nismo bili u kontaktu."*

*5.4. Isto tako, njegove osobne priče su me fascinirale; koga je upoznao, gdje je sve bio, šta je sve vidio, i na kraju, šta je sve izvukao iz tih događaja. Njegova svjesnost da je Bog taj koji mu je omogućio da ima toliki novac, i to samo s jednim razlogom - a to je da širi vijest o njegovom Kraljevstvu - je postojana! Ona je originalna, i to vidite po bratovoj poniznosti u kojoj je svjestan da sve šta ima, sve šta je iskusio i dobio, je zbog toga jer je Bog milostiv u njegovom životu. Bogatstvo koje posjeduje nije ga odviklo od vjere! Zašto? Zato jer ga koristi za Božju slavu a ne za svoju! Njegove odluke i vrijednosti oponašaju srce pojedinca kojeg je Isus opisao u GOVORU NA GORI; "Blago krotkima, jer, oni će baštiniti zemlju!"*

5.5. Nažalost, on i njegova supruga su zbog svoje ljubavi prema Kristu mnogo puta bili kritizirani od strane obitelji i ostalih vjernika iz njihove sljedbe. Oni ih smatraju naivcima, glupima. Oni se čude njihovoj pretjeranoj – po njihovom mišljenju – ljubavi prema Bogu. Oni im govore; "Ne treba baš toliko pričati o Bogu, odeš u crkvu nedjeljom, malo zapjevamo i zaplješćemo Kristu, i to je to. Bog ne traži ništa više od nas! Mi vjerujemo u Ime Isusa Krista. I zato jer vjerujemo da smo spašeni po njegovom Imenu, nama je to dovoljno, čemu toliko pričati o tome. On želi da u obilju i blagostanju živimo svoj život sada i ovdje."

5.6. Želim ovo istaknuti; kroz njihov hod s Bogom njihova vjera je stavljena na test kroz mnoga iskušenja i neprilike. Ali stoje čvrsto, dapače, probijaju snažno okove u koje su ih stavile ljudske predaje. Njihove odluke ih čine gladnima i žednima pravednosti Božje!

### **B) Jehovin svjedok**

5.7. Nedavno sam sa svojim sinom odvezao kćer na tenis. Dok je ona trenirala, ja i sin smo se dodavali loptom.

Okruženje unutar kojeg se nalazi teniski kamp je prekrasan; šuma, drveni mostovi koji spajaju staze za šetnju koje vode do jezera sakrivenog u šumi, jednostavno prekrasno! Dok smo se ja i sin dodavali loptom, iz šume je izašla starija gospođa, vozila je tačke koje su bile pune češera. Moj sin je pozdravio stariju gospođu, i ona je uzvratila.

Stala je, spustila je tačke, i rekla; "Kakav prekrasan dan." Ja i sin smo odlučili prići joj i započeli smo dijalog s njom; "Je, prekrasan je dan! Ja sam taj i taj, kako se vi zovete, odakle ste, šta će vam toliko češera, ovo je moj sin, i mi tu blizu živimo.... "

5.8. U jednom trenutku, tokom razgovora – ne znam zašto – upitao sam je; "Imate li nekoga da ide s vama u šetnju, ili idete uvijek sami?" Ona me pogledala tužnim očima i rekla; "Imala sam sinko, ali više nemam. Suprug mi je umro od teške bolesti, dvije godine nakon toga kćer mi se razboljela i ona je nažalost umrla, a nedugo nakon nje, njezin suprug je isto umro od teške bolesti." U sebi sam rekao; "Ajme meni, kakva tragedija, baš si morao pitati ženu to pitanje, glupane jedan!" Gospođa je dalje nastavila; "Sama sam, većinu svog vremena provodim u vrtu."

Teško mi je ponekad ući u svoju kuću, sve me podsjeća na njih, pa radije ostanem vani, šećem, sadim cvijeće i tako." *A onda u sekundi, prebacila se iz tuge u osjećaj radosti; "Znate mladi gospon, nedavno su mi došli iz čakovečke televizije, pitali su me da li mogu napraviti dokumentarac o mom vrtu jer su čuli da je prekrasan i jedinstven."*

*5.9. Super mi je bilo vidjeti kako se kao malo dijete obradovala tom događaju. Zbog toga odlučio sam reći slijedeće; "Baš mi je drago da ste pronašli barem nekakvu utjehu kroz tragedije koje su vam se dogodile u životu." Gospođa me pogledala sa sjajem u očima, i uzbuđenim glasom rekla; "Ne sinko, moja utjeha nije vrt, moja utjeha je Jehova, Bog moj!" Naježio sam se od glave do pete zbog radosti koju sam osjetio u svom srcu u tom trenutku!*

*6. I onda je gospođa krenula sa svojim svjedočanstvom. Ukratko, njezino svjedočanstvo je bilo puno avantura, drame, padova, podizanja, odbačenosti od obitelji, od prijatelja itd.*

*Njezina katolička obitelj ju je prozvala cigankom, izdajicom svoga naroda, i svoje obitelji. Izbacili su je iz kuće kada im je rekla da ide u Jehove svjedoke!*

*6.1. S druge strane, njezina nova zajednica ju je prigrlila, pomogla joj da bolje upozna Jehovu, pomogla joj sa novim smještajem, bili su tu za nju kada ih je trebala. Tokom vremena zaljubila se i zasnivala je obitelj. Njezin muž nije išao njezinim putem – u Jehove svjedoke - ali joj nije ni zabranjivao. Isto tako, njezina djeca su imali slobodnu volju da odluče kada odrastu da li žele ili ne žele biti dio neke sljedbe. Na kraju su odlučili da ne žele. Ali ih je ona, tokom njihovog odrastanja slobodno doma poučavala riječi Božjoj, suprug se nije protivio tome.*

*6.1.1. Danas, ostala je sa jednom kćeri koja živi preko puta nje, i ona se brine o njoj. Jehovi svjedoci je rijetko posjete, većina njezine generacije koja je bila skupa s njom u Jehovinoj sljedbi su umrli. Mladi je ne poznaju, tako da je više posjete iz pristojnosti nego iz ljubavi. Nažalost poznajući jedan od glavnih motiva ljske sljedbe – regrutiranje - ona je sada u tom pogledu bila nebitna novoj i mladoj snazi unutar njihove sljedbe.*

*6.2. Kako god, gospođa je bila oduševljena šta može sa mnom podijeliti svoju ljubav prema Jehovi, krenula je s (Filipljanima), pa je citirala stihove iz (Ivanovog Evanđelja.)*

*Ma, bilo ju je užitak slušati, na kraju smo se zagrlili, zaplakali smo od sreće, i zahvalili Bogu šta nam je pružio taj trenutak.*

*6.3. Kroz njezino svjedočanstvo se moglo shvatiti da; iako je njezina vjera testirana na vrlo tragičan način, njezina ljubav prema Bogu, ne samo da nije prestala, ona je ojačala, ona je narasla. Ponavljam njezine riječi; "Moja utjeha je Jehova!" To može samo reći dijete Božje u čije srce su ugravirane riječi iz Isusovog GOVORA NA GORI; "Blago čistima srcem, jer, oni će Boga gledati! " Dan danas sam zahvalan Bogu šta mi je dao taj prekrasan dar gdje sam upoznao dijete Božje koje me oduševilo sa svojom ljubavi prema Njemu.*

### **C) Katolik**

*6.4. Nakon ženidbe ja i supruga smo se odlučili preseliti nazad u njezin rodni kraj. Preko puta naše kuće živi obitelj koja je dugogodišnji prijatelj obitelji moje supruge. Kćer njihova je išla u školu sa mojom suprugom. Dvanaest godina koliko smo dugo ovdje, družili smo se samo nekoliko puta sa našom susjedom preko puta.*

*Njezina obitelj je vrlo pobožna, tako da je odrasla u okrilju obitelji koja – sada sa ove perspektive mogu reći – voli Boga. Kada smo ja i supruga prihvatili Isusa Krista u naše živote 2018 godine, ne dugo nakon, susjeda je pokucala na naša vrata.*

*6.4.1. Njezina trenutna nevolja ju je potresla do samih temelja njezinog postojanja. Prijatelji dugogodišnji su davali savjete koji joj nisu pomogli. Nažalost, neki od njih su je ogovarali iza njezinih leđa. Tokom vremena, shvatila je; da je jako malo prijatelja onih pravih koji ostaju s tobom kada si u nevolji.*

*6.5. Kroz proces (nevolju) koji je trenutno živjela, polako je počela obnavljati prijateljske odnose sa mojom suprugom.*

*Ona joj je predložila da dođe proučavati skupa s nama (Evandjelje po Luki.) I došla je, s obzirom na njezinu pozadinu nije se bojala razgovarati o Isusu Kristu, šta je bilo super. Nakon nekoliko mjeseci zajedničkog proučavanja, ono šta se dogodilo, mislite da ste spremni, ali, onda shvatite da niste bili spremni! Njezinom nanovo rođenju smo doslovno ja i supruga svjedočili iz prve ruke. Kako je vrijeme prolazilo Duh Božji u njoj je sve intenzivnije radio.*

*Njezino shvaćanje kako realnost funkcionira, zašto smo ovdje, tko smo mi kao čovječanstvo, tko je Bog, šta on hoće od nas, i na koji način on blagoslivlja one koji su njegovi, je bilo zapanjujuće! Njezin otac ju je kroz život poučavao Bibliju, vidjelo se po razgovoru da zna dovoljno Pismo kao bi mogla objasniti zašto joj se događa, to što se događa. Ali tokom vremena koje smo proveli skupa, ono što je bilo zapanjujuće je; njezina strast da upozna Isusa što bolje može, ona je počela osobno ljubiti drugo ljudsko biće koje nikada nije vidjela! Toliko je to bilo snažno, da je momentalno počela po selu govoriti da ju je Isus spasio od same nje! Promijenila se iz zbunjene i depresivne osobe u radosnu i razigranu osobu. Shvatila je da njezina nevolja nije uzaludna, i da ju je ona dovela do istinske spoznaje i ljubavi prema Kristu!*

*6.6. Dok sam gledao njezino obraćanje, moram priznati bilo mi je malo zastrašujuće to sve iskusiti, ali, tada sam shvatio kako je bilo mojim bližnjima kada sam došao doma kost i koža od silnih operacija i bolesti koju nosim, i rekao im na vratima; "Ja volim Isusa Krista, on je moj život!" Iako sam već hodao neko vrijeme sa Kristom, svejedno sam bio zaprepašten – pozitivno naravno – radikalnom promjenom života naše susjede!*

*6.7. Sada skupa rastemo u vjeri, ona i dalje ide u Katoličku crkvu. Shvaća, i sada zna koliko ima licemjerstva, sebičnosti, i krivovjerja u njezinoj sljedbi. Ali, s druge strane kroz naše istraživanje saznali smo o herojima u vjeri koji dolaze iz njezine sljedbe. (Ako želite, pročitajte priču o katoličkom svećeniku zvan otac Damien iz Belgije.) Nevjerojatna priča koja vas neće ostaviti ravnodušnim. Zbog takvih ljudi dolazimo skupa do zaključka da moramo ispunjavati Isusov GOVOR NA GORI gdje god se nalazili.*

*6.8. U ovom slučaju, Isusovom GOVORU NA GORI; - "Blago siromasima u duhu, jer, njihovo je kraljevstvo nebesko!" - smo ja i supruga osobno svjedočili kako se ostvaruje u srcu naše susjede. Rekla nam je; "Bez Krista ja ne mogu ništa!" Wow, hvala ti Bože na susjedi koju si poslao u naš život da vidimo djelo ruku Tvojih!*

### **C) Baptist**

*6.9. Moj posljednji primjer je draga sestra u zajedničkoj nevolji. Zašto sestra u nevolji? Zato jer zajednički dijelimo bolesti koje su nas izmučile, odvukle u tjeskobu, depresiju, samo sažalijevanje...*

6.9.1. *Kada sam odlučio ići u Baptističku crkvu, nedugo nakon toga upoznao sam ženu koja je podijelila sa mnom svoju životnu priču, momentalno sam je zavolio jer sam sebe prepoznao u njezinoj priči. Uz sve šta je prošla; njezina ljubav, predanost, i vjernost Kristu je veličanstvena.*

6.9.2. *Kroz vrijeme uvidio sam da se ljudi ne osjećaju ugodno pored nje. Zašto? Ona je osoba koju zavolite, ili, ne zavolite! Nema između! Njezina vjera je bila intenzivna - rekao bi jedan moj dragi brat. Pored nje se niste mogli sakriti, pored nje, vaše vrijednosti su bile otkrivene, i zato su mnogi u crkvi izbjegavali sestru u Kristu!*

7. *Tokom jednog od naših razgovora, otvorila mi se i rekla; "Jesam li ja luda dragi brate? U svojih 30-tak godina koliko idem u ovu crkvu ja ne mogu na jednu ruku nabrojati vjernike koji žele pričati o Bogu i njegovom Sinu. Šaljem im stihove, šaljem im pjesme preko poruka, kada dođu kod nas u goste samo pričaju o politici, o crkvenim dužnostima koje imaju, kukaju, kritiziraju, a onda kada ima ja krenem pričati o ljubavi koju mi Bog daje, o Slavi njegovoj koja se vidi svakodnevno u mom životu, oni me gledaju kao da sam luda. Zašto je to tako brate? Mnogo ih je koji govore da vole Boga, ali sve više vjerujem da to i nije baš istina. Zašto su oni koji su javno proklamirali da vjeruju u Ime Isusa Krista tako hladni i površni u svojoj vjeri?"*

7.1. *Imajte na umu; ova pitanja se pita osoba koja je prošla "pakao" sa svojom bolesti! Ali njezin fokus nije bolest, njezin fokus je Krist, bolest ju je dovela do istine koliko je ovaj život krhak, i da može nestati u treptaju oka. Zbog tog shvaćanja ona se sve intenzivnije priprema za kraljevstvo Božje, a i druge poziva da čine isto. Već dvije godine draga sestra svaki tjedan šalje meni (Psalme) koji zagriju moje srce i moje bolesno tijelo. Mjesečno se čujemo barem dva puta gdje međusobno podijelimo šta je Isus kroz to vrijeme učinio u našim životima. E, to je sestra u Kristu, iako zna da sam napustio Baptističku crkvu, ona ne dozvoljava da je njezina sljedba (LJUDSKI GOVOR NA GORI) sprječava da ima odnos sa bratom koji voli i ljubi Krista kao što i ona to čini. Prepoznali smo se! Isusov GOVOR NA GORI živi u našim srcima!*

7.2. *Ok, želim reći ovo; sa nijednom od navedenih osoba se nisam zbog teoloških uvjerenja posvadio. Iako smo se dotakli nekih tema koje su osjetljive u crkvenim krugovima, shvatili smo da one nisu toliko bitne za daljnji razvoj naših bratskih odnosa.*

*Jedna osoba nas veže, u nama Njegov duh prebiva, mi se volimo zbog njega, Isusa, i nadam se da će nam Bog dati vremena da se međusobno upoznamo još više.*

*7.2.1. S druge strane, moram biti iskren prema vama, ja ne mogu sa 100% sigurnošću reći da su oni djeca Božja, ja nisam Bog koji sve vidi. Samo vrijeme može meni ili njima dokazati koliko čvrsto stojimo u vjeri i ljubavi prema Kristu i njegovim Zapovijedima.*

*7.3. Sada već polako možete obuhvatiti u kojem smjeru idem sa ovim člankom. Za kraj moram pokušati odgovoriti na posljednje pitanje. Razlog zašto nisam postavio to kao prvo pitanje je; htio sam opisati u ovom članku zašto i kako sam došao do istine u koju vjerujem danas. Iako se tu mnogo toga još može reći, nadam se da sam pokrio dovoljno područja kroz koje možete osobno zaključiti da li ovo šta ja ovdje pišem ima smisla ili nema. Ok, idemo na posljednje pitanje;*

### **3) Tko je gazda igrališta?**

*7.4 Kada bi pitao pojedinačno svaku kršćansku denominaciju ovo pitanje, njihov odgovor bi nedvojbeno zvučao ovako; "Ovo je Božje igralište!" Ali, da li oni to zapravo vjeruju u dubini svog postojanja, e to je već sasvim drugo pitanje. Osobno vjerujem da postoje pojedinci - tu uključujem običnog vjernika, svećenika, pastora - koji stvarno vjeruju da je to istina, da ovo stvarno je Božje igralište. Kroz povijest su uvijek postojali biblijski učitelji koji se nisu bojali suočiti svoju sljedbu s tom istinom. I znam jednog takvog učitelja.*

*7.4.1. Ali, većina ih implicitno vjeruje ono šta su farizeji u Isusovo doba vjerovali dok je bio među njima. Tako da, ovo pitanje mora biti upućeno Isusu, našem jedinom i pravom učitelju. Vjerujem da je sa tom teološkom istinom Isus suočio farizeje u (Evandjelju po Luki 5, 18-24.)*

*7.5. U očima crkvene teologije, tekst koji je Ispred nas, gdje Isus oprašta grijehe pojedincu je kroz povijest uvijek bio dokaz njegovog Božanstva i autoriteta kojeg je imao kao Bog. I ako je to tako, ja sam ok sa tim. Ali, ako je Isus kao čovjek došao pokazati put drugom čovjeku, onda, i ovaj događaj ispred nas treba gledati sa tom perspektivom na umu.*

*Vjerujem da ovaj događaj ima puno više toga ponuditi nego samo da nam dokaže Isusovo Božanstvo. Moje osobno mišljenje je ovo; glavna Isusova namjera je bila da suoči farizeje koliko je njihova usmena tradicija u krivu. U ovom događaju sada, Isus će teološki suočiti farizeje o njihovom teološkom krivovjerju.*

*7.6. Ok, po tekstu možemo zaključiti da želja i vjera u ovim ljudima je bila snažna! Čitamo da su odlučili „popeti“ se na krov u namjeri da spuste svog paraliziranog prijatelja ispred nogu od Isusa unutar kuće. Da bi to učinili morali su skinuti dio krova, napraviti rupu, svezati svoga prijatelja koje je bio u nosilima, i spustiti ga polako unutar kuće gdje se nalazio Isus i mnoštvo naroda. To nije bio jednostavan zahvat. Možda bi netko drugi odustao kada bi vidio mnoštvo ljudi ispred kuće od Isusa, možda bi netko odustao kada bi vidio farizeje da stoje među mnoštvom? Ali ne oni, u srcima ovih ljudi nije postojala misao; „Nemoguće je dovesti našeg prijatelja ispred Isusa!“ Njihova vjera ih je učinila hrabrima i odlučnima da učine ono šta i jesu na kraju učinili. Nitko i ništa nije moglo njih spriječiti da dođu do čovjeka zvanog Isus. Drugim riječima, oni su u sebi mislili; "Isus koji već mjesecima tvrdi da je Mesija, Sin Božji, mi, koji ga želimo pošto poto vidjeti vjerujemo da je to istina!"*

*7.7. (Luka 5, 20) Čitamo u tekstu da je on (Isus) kada je „vidio“ njihovu vjeru rekao; „Čovječe, oprošteni su ti grijesi!“ Vjerujem da nam Luka želi istaknuti da je Isus „vidio“ njihovu vjeru! Idemo dalje s tekstom, ali neka riječ „vidio“ ostane s vama jer ćemo se vratiti na nju.*

*7.7.1. (Luka 5, 21-24) U ovim stihovima vidimo negodovanje od strane farizeja i učitelja Zakona. Oni su šokirani izjavom Isusa. Ispred njih sada stoji heretik koji je sigurno došao od samog oca laži, sotone. Vjerujem da su farizeji jedva čekali da Isus kaže nešto tako. Zašto? Po Evanđeljima možemo zaključiti da su većinom farizeji i književnici htjeli uhvatiti Isusa u laži, htjeli su ga osramotiti javno pred narodom. Postojala je manjina koja nije to htjela, ali za većinu farizeja Isus je bio prijetnja. Zašto? Zato jer su gubili sljedbenike, gubili su moć koju su do tada imali nad običnim pukom.*

*7.7.2. Farizeji koji misle to među sobom nisu došli slušati Isusa otvorenim srcem, oni njega žele osramotiti i poniziti pred narodom, žele ga prikazati ludim! I riječi Isusa; „Oprošteni su ti grijesi“, im daje odličnu priliku da to učine.*

7.8. (Luka 5, 22) Dalje u tekstu čitamo da je Isus poznajući njihove misli rekao; „Zašto tako mislite u srcima svojim?“ Pitanje izranja; da li je Isus kao Bog koji zna misao svakog čovjeka ovo rekao, ili je, Isus kao jedan od nas (čovjek) poznavao misli farizeja? Može biti i jedno, i drugo. Skloniji sam vjerovati ovom drugom navedenom primjeru. Zašto? Isus je odrastao u kulturi gdje su farizeji bili sastavni dio njegovog života. Učitelji koje je slušao u sinagogama tokom svog odrastanja su bili farizeji. Isus kao onaj koji je revno kroz svoj život proučavao Toru je sigurno mnogo puta bio u društvu farizeja i učitelja Zakona. Tako da, Isus kao čovjek „poznajući“ učenje i teološka vjerovanja tih učitelja, znao je kako će oni reagirati na njegovu izjavu. Rekao bi narod; „On je znao kako farizeji dišu!“

7.9. Isus nije jedini koji je znao kako farizeji dišu; apostol Pavao je bio jedan od njih, i zbog toga je isto znao šta oni misle većinom u svojim srcima. Imam za prijatelja dragog brata u Kristu koji je član jedne kršćanske denominacije cijeli život. U razgovoru s njim došao sam do zaključka da on točno zna šta smije reći pred svojom zajednicom, a šta ne smije reći! Siguran sam da on „poznaje“ misli njihove, siguran sam da on zna njihova teološka uvjerenja!

8. Ok, šta su točno farizeji mislili u svojim srcima? Farizejska struja vjerovanja je otprilike ovo vjerovala a onda prenosila usmeno i pismeno kroz svoju ljudsku predaju; „Pojedinac koji je dostojan oprosta i milosti Božje je onaj koji doslovno sprovodi u svom životu Mojsijev Zakon i usmenu predaju starješina.“ Kako si mogao znati da je netko dostojan Božje milosti? Farizeji su držali ključ, to jest odgovor na to pitanje. Naime, ako si odlučio postati njihov sljedbenik, oni bi te kroz taj proces preobrazbe, poučavali Mojsijev Zakon, poučavali bi te o njihovoj usmenoj tradiciji; kako se oblačiti, kako postiti, gdje se moliti, i kako se moliti. Isto tako, poučavali bi te kako da pridobiješ ostale koji nisu bili dio njihove sljedbe. Kroz vrijeme jedan farizej je za drugoga znao da su mu grijesi oprošteni. Oni su vjerovali da samo Bog može opraštati grijehe. Ali to ne umanjuje činjenicu da su implicitno isto tako vjerovali da oni drže ključ spasenja. Drugim riječima, farizeji su duboko u sebi vjerovali da onaj koji pripada njihovoj sljedbi je dostojan Božjeg oprosta. I to se vidjelo po njihovim plodovima, bili su samo pravedni i iznad drugih! (Da li vas to podsjeća na nekoga?)

8.1. Ako sa te perspektive gledamo ovaj događaj, onda dolazimo do zaključka da farizeji nisu bili ljuti na Isusa jer on želi njima dokazati da je Bog.

*Oni su ljuti na njega jer običan čovjek koji je iz Nazareta, koji nije dio njihove sljedbe, uzima sebi za pravo da odluči kome je Bog Otac oprostio a kome nije! Ne samo to, on (Isus) se usuđuje reći da su grijesi oprošteni onima koji su otpadnici u društvu. Farizeji su „običan puk“ koji nije bio dio njihove sljedbe zvali „obični grešnici“, i nažalost imali su tendenciju prezirati te ljude. Isus baš za takve ljude (obične grešnike) govori da su im oprošteni grijesi! Mogu samo zamisliti kako je Isusova izjava zazvonila u ušima ovih farizeja. U njihovima srcima oni su otprilike ovo mislili; „Običnim grešnicima oprošteni grijesi. Ovaj je potpuno lud, kako ga nije sram to reći, kako ga nije sram sramotiti našeg Boga koji daje milost samo onima koji su dostojni njegovog oprosta, a to smo mi!“ Bijes je sigurno ušao u srca samo pravednih farizeja koji su to mislili. Isus poznajući njihova srca hoće ih uhvatiti u laži kojoj vjeruju, on im hoće otvoriti oči, on im hoće pomoći da uvide koliko su u krivu!*

*8.2. Šta je Isus znao o Bogu Ocu, a da farizeji nisu? Isus je znao da Bog može oprostiti kome god hoće, kada god hoće, i gdje god on hoće. Bog ne treba denominaciju, sljedbu, religijsku ustanovu ako hoćete - da bi oprostio grijehe pojedincu. To je "dar Božji" kako Pavao zna reći. On i samo on, odlučuje kome će dati milost a kome neće! Nitko nije dostojan Božje naklonosti, nitko ne može zaslužiti oprost u očima Božjim. Isus je znao da je to istina, samo Pismo govori da je to istina! Isto tako, Isus je imao mudrost kroz koju je mogao prepoznati komu je njegov Otac oprostio! Njegov GOVOR NA GORI, mu daje leće kroz koje vidi kome je Bog Otac oprostio a kome nije!*

*8.3. Ok, vraćamo se na riječ „vidio.“ Šta je Isus točno prepoznao (vidio) da se događa u tom trenutku? Vjerujem ovo: „Grupa ljudi bez straha, sa velikom željom i ustrajnosti želi doći do mene. Oni ne mare za farizeje, oni ne mare za veliko mnoštvo ljudi koji se stiskaju oko mene. Oni pod svaku cijenu žele doći do Mesije. Njihovo djelo koje su učinili ispred mene, mojih učenika, ispred farizeja i ostalog naroda dokazuje da oni vjeruju da sam ja onaj koga je Bog poslao, oni vjeruju poruci koju proklamiram u Galileji već mjesecima. Njima je sigurno moj Otac oprostio, šta drugo može biti istina kada sa nezaustavljivom željom žele doći do mene, i uspjeli su na kraju!“ Moj prijedlog ovdje je; da je Isus „vidio“ da su ovim ljudima oprošteni njihovi grijesi. Njihovi postupci (plodovi) dokazuju da im je Bog oprostio grijehe!*

*8.4. Ok, idemo dalje, da li je sposobnost koju Isus prikazuje ovdje jedinstvena za njega ili nije? Moj kratak odgovor bi bio; i je, i nije! Nitko nije kao Isus, on je jedinstven čovjek. Njegova bezgrešnost ga čini preciznijim i otvorenijim u shvaćanju šta Bog hoće postići u ovoj realnosti.*

*S druge strane, naša grešnost mnogo puta nas zasljepljuje u prepoznavanju koji je Božji put, ako koji nije. Povezanost između Isusa i njegovog Oca je nama običnim grešnicima neshvatljiva do kraja, i Isus kao jedinstveni Sin Božji ima autoritet koji mi nemamo, i ne možemo ga imati!*

*8.5. Ali, vjerujem da i mi obični grešnici kojima je Bog odlučio dati dar milosti, isto možemo prepoznati kome je Bog odlučio oprostiti a kome nije! Za razliku od Isusa koji je bezgrešan, mi, koji smo grešni, skloni smo pogriješiti u zaključku kome je Bog oprostio a kome nije, „i to uvijek moramo imati na umu!“ Samo vrijeme koje provodimo s nekim – njegove odluke, plodovi, vrijednosti koje promovira - mogu nama pokazati da li su toj osobi oprošteni grijesi ili nisu! Božja volja koju je Isus razumio da je istina a farizeji nisu, nije nedostižna nama, ostaloj djeci Božjoj.*

*8.6. Primjer; u (Djelima Apostolskim 8, 9-23) čitamo da je u Samariji postojao čovjek zvan Šimun. On je bio čarobnjak o kojem su mnogi u narodu govorili da je Sila Božja. Kada je Filip došao propovijedati Evanđelje u Samariju mnogi su povjerovali njegovoj riječi. Zanesen euforijom mnoštva naroda i Šimun čarobnjak je odlučio postati sljedbenikom Isusa Krista, odlučio je postati vjernik. Drugim riječima, Šimun čarobnjak je postao član apostolske crkve (zajednice.) U tekstu piše da je stalno bio uz Filipa. Nakon nekog vremena apostol Petar i Ivan su se zaputili u Samariju da polože ruke na narod koji je povjerovao u Radosnu vijest koju im je Filip proklamirao. Kaže tekst da se Duh Sveti spustio na njih. Vidjevši to, Šimun čarobnjak je rekao apostolima da i njemu daju vlast da to čini. On je htio platiti apostolima da mu daju moć. Petar je u njegovoj izjavi prepoznao stanje srca Šimuna čarobnjaka. Drugim riječima, Petar je znao da njemu grijesi nisu oprošteni! Kako je znao? Petar je znao da onaj kome je Bog oprostio, ne bi tražio moć niti slavu u svom životu! (To je sigurno jedna od glavnih karakteristika djeteta Božjeg!)*

*8.7. Za razliku od ljudi u (Luki) koji su stvarno shvaćali tko je Isus i zašto je on došao, gdje su neumorno, hrabro, i poniznih srca išli prema naprijed u želji da vide Isusa, Šimun je vjerovao da može kupiti Božju naklonost. Njegovo srce nije bilo pravovaljano orijentirano. Zbog toga, Petar - za razliku od Isusa koji je rekao; „Oprošteni su ti grijesi!“ – govori Šimunu čarobnjaku u (Dj. Ap. 8, 20-21); „Propao ti novac skupa s tobom jer si vjerovao da dar Božji možeš steći s novcem. Ti nemaš ni djela ni prava u toj stvari, jer srce tvoje nije ispravno pred Bogom!“*

8.8. Zaključak; Petar nije trebao posjedovati posebnu moć da bi prepoznao srce Šimunovo, on je po njegovim pitanjima i vrijednostima prepoznao kakvo je stanje Šimunovog srca. I zato vjerujem da svatko od nas koji vjerujemo da smo djeca Božja - naravno ako imamo ugraviran Isusov GOVOR NA GORI u našim srcima - možemo tokom vremena prepoznati kome su oprošteni grijesi, a kome nisu!

8.9. Ok, idemo nazad u tekst. (Luka 5, 23) Zašto Isus to pitanje postavlja farizejima? Vjerujem zbog ovoga; on zna da farizeji mogu negirati istinu koju je on proglasio pred svima. Zašto? Zato jer je oprost grijeha nevidljiva realnost. Svatko od nas – ako je dobar u uvjeravanju drugih – može izvesti taj trik. Sama crkva - tu uključujem sve kršćanske denominacije koje su nastale kroz povijest - je kroz povijest uvjeravala, i dan danas uvjerava svoje sljedbenike da ako su njihovi članovi onda su im oprošteni grijesi. Na ovaj ili onaj način kršćanske sljedbe se stoljećima samo zavaravaju sa svojim teološkim uvjerenjima; svećenici svoju zajednicu, roditelji svoju djecu, svoje unuke, i tradicija samo zavaravanja se seli s koljena na koljeno nažalost!

9. Isus poznaje misli farizeja, on zna da oni vjeruju da ako netko nije dio njihove sljedbe, onda nije dostojan oprosta Božjeg. I zbog njihovog krivog vjerovanja, Isus želi vizualno dokazati pred svima da su njegova teološka uvjerenja prava a njihova lažna! I kako on to čini? On govori paraliziranim čovjeku; „Ustani i hoda!” I pred svima nazočnima, paralizirani čovjek je ustao i slavio Boga! U tom trenutku više nitko nije mogao negirati, uključujući farizeje i učitelje Zakona, da ono šta Isus uči narod nije istina! Drugim riječima, Bog Otac je ovim čudom potvrdio svome narodu da je teološko uvjerenje njegovog Sina, Isusa Krista ono pravo, a od farizeja lažno!

9.1. Mi (djeca Božja) ne možemo za razliku od Isusa dokazati kroz čudesa da li je Bog Otac oprostio grijehe nekome ili nije. Ali životni primjeri koje sam naveo iznad dokazuju da ti ljudi vole i ljube Krista kao što su to činili i ljudi u (Lukinom Evanđelju.)

9.2. Nadam se da sam vas barem malo zaintrigirao sa ovim događajem u (Evanđelju po Luki) da preispitate svoja stajališta i vjerovanja. U ovom primjeru vidimo da je Isus gledao na čin ovih ljudi kroz svoje učenje, i koje je na kraju njegov Otac potvrdio čudom koje nitko prisutan nije mogao negirati. Isus je u njima vidio; "Blažene koji su gladni i žedni pravednosti Božje!"

9.3. S druge strane imamo farizeje koji nisu mogli razumjeti Isusovo učenje jer je njihov GOVOR NA GORI bio od ljudske predaje. Oni su vjerovali da je davanje blagoslova njihovo igralište dok je Isus znao da je to Božje igralište!

**Razumjeti Biblijsku perspektivu, da je sve ovo Božje igralište, nam donosi slobodu!**

9.4. Da li bi mogao uživati isto kao i Isus u svjedočanstvima ljudi koje sam naveo iznad ako samo vjerujem u ljudski GOVOR NA GORI? Ne vjerujem. Zašto kažem; kao i Isus? U Evanđeljima vidimo da se Isus čudio vjeri ljudi koji ne samo da nisu pripadali farizejskoj sljedbi, ti ljudi nisu pripadali niti njegovom narodu, Izraelu!

Primjeri; (Evanđelje po Luki 7, 1-9) i (Evanđelje po Mateju 15, 21-28.) I šta nam to govori? Ja vjerujem ovo; Isusa niti jedna sljedba nije mogla spriječiti da vidi, da prepozna srce koje iskreno voli njegov GOVOR NA GORI! A tko im je dao to srce? Njegov Otac, to je dar Božji, Isus je to znao.

9.5. Zato pišem ovaj članak, da vas ohrabrim da budemo kao i naš Gospodin Isus, da kroz njegov GOVOR NA GORI uživamo u slobodi gdje se čudimo vjeri onih koji ne pripadaju našoj sljedbi, ili našem narodu!

9.6. Ok, idemo dalje, kada biblijski učitelji govore da Isus spaja ljude, na koga oni misle; pod 1) Da li na one koji pripadaju njihovoj sljedbi? Ili, pod 2) Na sve kršćanske denominacije koje postoje u svijetu? Drugim riječima, da li oni tom izjavom govore da su svi djeca Božja, ili su djeca Božja samo oni koji pripadaju njihovoj sljedbi? Vjerujem da postoje oni koji vjeruju samo u prvi primjer, a isto tako vjerujem da postoje oni koji vjeruju u drugi primjer. Kroz proučavanje Biblije došao sam do zaključka da su i jedni i drugi u krivu.

9.7. Osobno vjerujem da je prava Biblijska perspektiva ovo šta ću sada reći; Da, Isus spaja ljude! Ali koje? On ne spaja kršćansku denominaciju sa drugom kršćanskom denominacijom, on ne spaja jednu sljedbu sa drugom, on ne govori da su svi djeca Božja! Njegov cilj je tada bio i danas je; odvojiti pojedinca od sustava. To se ne treba fizički dogoditi, to je više stvar duhovnosti, srca, i vrijednosti pojedinca. Isus spaja jedno "izabrano dijete Božje" sa drugim "izabranim djetetom Božjim!" I to dijete Božje može pripadati suprotnoj sljedbi od prvog djeteta Božjeg. Ali oni će se prepoznati po Isusovom GOVORU NA GORI!

9.8. *Ok, u nastavku još ovo želim podijeliti s vama; sljedbu, sustav, denominaciju, religiju, mi ne možemo pobijediti, sve šta smo napravili kroz povijest je to da smo umnožili količinu novih sljedbi, novih ljudskih predaja. Ali nema sumnje da Bog koristi naše lude ideje da bi unutar tih sljedbi izabrao nekolicinu za sebe. Zbog tog shvaćanja naš cilj nije izaći iz jedne od njih, naš cilj je svjedočiti Krista unutar njih. Zar nije Krist isto činio sa sljedbom unutar koje je on rođen i odgajan?*

9.9. *Mi koji vjerujemo u Isusovo učenje, ne smijemo zbunjivati nanovo rođenu djecu Božju, ne smijemo ih pokušavati pretvarati na našu sliku, na sliku sljedbe kojoj pripadamo. Naš fokus mora biti pomoći im u područjima gdje se trenutno gube, pronaći rupe u njihovom razmišljanju i popuniti te rupe. Kako? Isusovim učenjem naravno.*

*Naš fokus mora biti Krist, i samo Krist. Znam da ovo zvuči ocrtano, i da svaka sljedba koja postoji govori isto. Ali, da li primjenjuju tu istinu u praksi? Svaki od nas se zasebno treba suočiti sa tim pitanjem. A ako ne želi, ja tu ne mogu ništa.*

10. *Ako vjerujemo da nam je Bog dao dar poučavanja, naša primarna zadaća mora biti ljubiti čovjeka u namjeri da se pokaje, i većina njegovih problema će nestati sada već. Nakon toga možemo skupa sjesti pored nogu od Isusa, baš kako su to apostoli činili. I isto kao i oni, možemo slušati njegovo učenje. Za to nam ne treba sljedba ili crkva. Dovoljan je mali prostor ili livada gdje možemo skupa sjesti i međusobno se poučavati. Možemo se ispovijedati jedni drugima, ohrabrivati jedni druge, pomoći jedni drugima da ustrajemo u vjeri kada nevolje dođu. Možemo ljubiti jedni druge da cijeli svijet vidi da smo Isusovi učenici i da njemu pripadamo. A kako nas je on ljubio? Nesebično naravno, otišao je na križ za nas koji ne zaslužujemo njegovu ljubav. Tako se i mi moramo nesebično davati jedni drugima!*

10.1. *Dok sam učestvovao u praksama jedne sljedbe, primijetio sam koliko nam je svima skupa bilo ograničeno znanje na neki način. Iako sam mnogo naučio unutar sljedbe, naši umovi, naša razmišljanja su na neki način bili osiromašeni. Šta mislim pod tim? Učitelji koje smo slušali morali su pripadati našoj sljedbi, knjige koje smo čitali pripadali su našoj sljedbi, muževi koji su znali Pismo i nas mlade poučavali kako biti dobri muževi, morali su pripadati našoj sljedbi.*

*Majke koje su učile druge majke kako odgajati djecu, morale su pripadati našoj sljedbi. Teološka škola koja je poučavala nove mlade biblijske učitelje morala je pripadati našoj sljedbi. Literatura koja se proučavala dolazila je od biblijskih učitelja, koji su već umrli, ili su još živi, ali, morali su pripadati našoj sljedbi! Moje osobno mišljenje je; to nije dobro niti za zajednicu, niti za pojedinca koji se nalazi unutar zajednice.*

*10.2. Isto tako, spoznao sam da pojedinac unutar neke sljedbe ima šta za reći, i da su unutar sljedbi postojali i postoje izvrsni i iskreni teolozi. Uz to, postojali su i postoje heroji vjere unutar svih sljedbi koji nas dan danas mogu ohrabriti u našoj vjeri.*

*10.3. Naravno, postoji i ona loša strana gdje vidite da su se govorile i poučavale takve gluposti da ne možete vjerovati dok to čitate ili slušate. Ali, ako imate Isusov GOVOR NA GORI u svom srcu, svugdje možete izvući ono šta je dobro za vas, za vašu obitelj, i za vašu zajednicu.*

*10.4. Za kraj, farizejske sljedba Isusovog doba je i danas itekako aktivna, ona je duboko ukorijenjena u svaku kršćansku denominaciju širom svijeta! Zato znam da im se moj članak neće dopasti, i žao mi je da je to tako. Ali, on i nije namijenjen njima, on je namijenjen pojedincima koji su izgubljeni, koji shvaćaju da nešto ozbiljno nije u redu sa sljedbom u kojoj se trenutno nalaze.*

*10.5. Osobno vjerujem da unutar svih sljedbi postoje "izabrani" koji će možda htjeti čuti šta ja ovdje predlažem da je istina, i zbog toga, možda će se usuditi sjesti na klackalicu; jehovin svjedok sa katolikom, možda će se osloboditi pravoslavac i zavrtjeti na vrtuljku sa protestantom, možda će se skupa zaljuljati katolik i protestant, i čuditi se međusobno vjeri koju im je Bog darovao.*

*10.6. Ako si uskratimo to zadovoljstvo – da budemo iznenađeni Slavom Božjom u životu pojedinca samo zato jer ne pripada našoj sljedbi - mi postajemo dosadni kršćani! Mi ne živimo Evanđelje Isusa Krista, barem ne onako kako bi on htio da živimo! Drugim riječima; ovo je Božje igralište u kojem mi odlučujemo da li želimo uživati i čuditi se vjeri pojedinca isto kao što je to naš Gospodin Isus činio!*

